

PROPRIETAR—DIRECTOR

Dr. AUGUSTIN POPA

Redacția și administrația
BLAJ, JUD. TÂRNAVA MICĂ

INSERATE:

conf. ord. regulamen. de aplicare a tarifului comercial, categoria V.

Biblioteca Universității
201-207

Blaj la 3 August 1940

mintrea

REDACTOR

Prof. DUMITRU NEDA

Foaie înscrisă în Registrul de publicații al Trib. Târnava-Mică sub Nr. 2—1938.

ABONAMENTE

Pe un an . . . 200 Lei

Pe 6 luni . . . 100 Lei

Pentru străinătate 400 Lei

Foale biserică — Apare în fiecare Sâmbătă

Pacea dorită de noi

(+). Nu suntem distrugători de opere de artă de-ale altora, cum ne prezintă păcătoșii de pățimăș cutare profesor ungur, și nici străini, nu mâncăm. Neam cuminte, blajin, cu mult bun simț și trudit, Românul își vede de nevoile și amarul său, lăsând pe alții să-și vadă de ale lor. Prea mult a fost împilat prin veacuri și prea e prieten cu firea măreață, bună și frumoasă ce-l împrejmuște din mila lui Dumnezeu, ca să lase loc în inima sa clocotului urii față de alții, ori să privească disprețuitor la cei de alt neam cari, după cum așa de înțelegător și de duios o spune el în graiul său mlădios: „Oameni sunt și ei”.

Nu cu aceiași ochi ne văd însă alții pe noi. Duhul răutății le cântă fără încetare în urechi cântecul vrășmășiei. Și cum un fatal destin istoric a făcut să avem și în cuprinsul hotarelor noastre, și afară de ele, mulțimi cu alte vederi, alte graiuri, alte obiceiuri, alte suflete — asta mai ales! — suntem mereu priviți cu dușmănie, stânjeniți în mișcările noastre, siliți mereu să stăm de veghe, în paguba propășirii noastre temeinice și cu avânt, cum s'ar cădea și cum ne mână dorul și ne-ar ajuta forțele de cari dispunem.

Uneltitorilor de tot felul cari cred că, în aceste momente tragice pentru o lume întreagă, pot pescui în turbure, le-a răspuns deunăzi ministrul român al afacerilor streine, d. M. Manoilescu, lămurindu-i că oricâte legende absurde și interesate ar lansa, adevărul este că „libertatea de a decide asupra destinului nostru ne rămâne întreagă”. Și nu încapă îndoielă că, la vremea sa, vom ști să facem față cu demnitate, oricărui împrejurări, înfruntând ori câte, și oricât de mari vișore.

Și cum noi suntem oamenii păcii, dușmănia pe care o cunoaștem, ne întristează creștinește, dar nu ne înspăimântă. Cum a spus-o și d. ministru Manoilescu: „Românii știu să se incline, când trebuie, în fața exigențelor păcii, dar când anumite limite sunt depășite, știu să pornească și pe celalt drum”. Mai românesc și mai creștinesc lucru însă tot calea păcii este. A păcii „cu dreptate românească”, chiar și dacă ar fi să se recurgă la mijloace radicale cari altfel ne-ar durea cumplit. Cum e, de ex., măsura schimbului de populație. Doare aceeaș măsură, nu-i vorba, dar unde s'a aplicat, a dat și da roade bune: „Diminuează în total, sau în parte, minoritățile; înlătură fricțiunile interne și externe; sporește omogenitatea etnică a țării și realizează în cadrul granițelor ei aproape o unitate etnică”.

Avem pe pământul nostru românesc bulgari, sârbi, unguri, rutent vecini cu de-ai lor de peste graniță. Și ne avem frați de-ai noștri de sânge și de limbă dincolo de hotarele noastre, sub stăpâniri străine și vrășmășe ele-

Selecționarea în Seminare

Pentru a fi preot, trebuie chemare — Pentru a avea preoți buni, trebuie selecționare făcută cu toată luarea aminte

de Pr. Leon I. Sârbu

În cele din urmă 3 numere ale „Unirii” am stăruit asupra disciplinei seminariale. Pentru că, fără disciplină serioasă și părintească, în Seminare nu poate fi vorbă de viață spirituală serioasă și nici de spirit creștinesc de familie. Am stăruit asupra disciplinei, pentru că unul dintre semnele caracteristice ale adevăratei preoții a lui Hristos este spiritul de disciplină. Apoi pentru că ne îngrozim și numai gândindu-ne că preoții de mâne ieșind azi nedisciplinați în viață, în loc să fie preoți zeloși, ascultători și supuși foarte ușor ar putea să fie niște năimiți, pururea nemulțumiți, cărtitori și neascultători cari vor da — fie și numai ici colo — Biserica de răpă.

În nr. 24-1940 al acestei foi s'a spus, că dacă vrem ca preoțimea de mâne să fie formată integral, așa cum se așteaptă și cum pretind timpurile grele în cari trăim, nu numai cu știință multă înmagazinată ci mai ales cu o serioasă viață virtuoasă, la cece s'ar putea ajunge numai în Seminare cu adevărat spirit de familie și disciplină părintească, susținute acestea de o prudentă selecționare, cerută mai ales de Preaf. Papa Piu XI, în Enciclica „Ad catholici sacerdotii”.

Înainte de a stăruia asupra selecționării, ne vom opri la chemarea preoțească.

Chemarea la preoție este un privilegiu, care nu se dă oricui, oricât de vrednic ar fi cineva; este un semn special de predilecție divină.

Chemarea la preoție este un act providențial, prin care Dumnezeu alege anumită

mentului românesc. Iaca: suntem gata să ne primim pe-ai noștri din vecini și lăsăm, fără regrete, pe toți câți nu se simt una cu noi, să se ducă acolo unde-i chiamă glasul sângelui și dorul inimii. Românul n'a făcut și nu va face în veci dragoste cu sila. Nemții din Țările Baltice din Tirolul italian, din Polonia, și acum vre-o 80.000 din Basarabia și-au luat, ori își iau drumul spre Germania; Turcii și Grecii au aranjat și ei prin schimb de populație diferite vechi și înveninate: de ce să nu soluționăm și noi, la fel, cu vecinii noștri, problema spinoasă a minorităților? — Să fie fericiți între ai lor toți cei ce nu se simt aici acasă, iar România să fie, în sfârșit, a Românilor! Ca să avem, și noi și vecinii, parte de pace trainică și rodnică.

persoană, — preferându-o altora poate mai bune, — pentru a lucra la mântuirea sufletelor, cându-i-se grații speciale de cari are nevoie pentru a-și putea îndeplini misiunea cu succes.

Chemarea divină la preoție cuprinde două elemente: 1. libera alegere pe care o deprinde Dumnezeu față de cineva; 2. împărtășirea harurilor prin care cel ales devine capabil să-și îndeplinească marile datorințe. Căci preoția este o sarcină grea și înfricoșată, care nu poate fi purtată cu vrednicie decât de acela care într'adevăr a fost ales de Dumnezeu.

Chemarea divină, pentru ca cineva să fie preot, este absolut de lipsă. Aceasta apare clar din Sf. Scriptură, unde cei ce au îndrăznit să-și însușească această demnitate fără a fi chemați sunt muștrați de Domnul și sunt numiți amăgitori, smintiți ba sunt amenințați ori chiar pedepsiți de Domnul (Ezech. 13, 1-16).

Astfel au fost chemați în Legea Veche: Moise și Aaron (Ieșire c. 3 și 4) și toți profeții.

În Legea Nouă Apostolii au fost chemați la slujba Domnului de Cuvântul întromenit. După înălțarea Domnului însă chemarea de regulă a făcut-o Spiritul Sfânt prin apostoli și prin urmașii acestora.

Sf. Pavel spune chiar despre Isus Hristos că a fost chemat la preoție de Tatăl cel ceresc (Evr. 5, 4-6). Tot el arată, că pentru crainicii Evangheliei chemarea divină este necesară (Rom. 10, 14-15).

Aceiași lucru îl spun și unii Sfinți Părinți. Astfel Sf. Augustin spune, că ceice vor primi preoția fără a fi chemați vor arde sufletește așa cum au ars trupește Core, Datan și Aviron.

De altfel și mintea sănătoasă spune că trebuie chemare. Căci celce cutează să se înroleze ca ofițer în armata lui Hristos, fără a fi chemat de Domnul, va fi lipsit de scutul ocrotitor al harului, va fi părăsit. Cât de nesocotit și temerar este acela care îndrăznește să primească demnitate preoțească pe care unii sfinți — ca Francisc de Assisi, — deși sfinți, n'au cutezat să o primească, pentru că n'au avut chemare.

„Chemarea la preoție — spune Papa Piu XI — nu se razimă, întru atâta, pe un indemn intim al conștiinței, ori pe vreun sentiment, cari, câte-odată pot chiar să lipsească; ci pe aplicarea sinceră și pe intențiunea curată a sufletului aceluia, care râvnește la

preoție, împreună cu acele virtuți trupești și sufletești, ce îi fac destoinici să îmbrățișeze această slujbă" (Enciclica „*Ad catholici sacerdotii*“).

Rostul Seminarilor este, ca să se constate dacă levitul are, sau nu, chemare la preoție. Dacă nu ar avea-o, să și-o câștige. Dacă nu ești chemat — spune un Sfânt Părinte — fă ca totuși să te cheme Dumnezeu: *Si non es vocatus, fac ut voceris.* — Dacă însă ar avea chemare, să și-o cultive, să și-o consolideze.

Din minunata Enciclică „*Ad catholici sacerdotii*“ reiasă clar că *numai acel cleric are chemare la preoție*: 1. Care dorește să se facă preot din motive suprafirești, și anume: dorește să-și închine viața pentru a sluji lui Dumnezeu și pentru a lucra la mântuirea sufletelor; 2. care și-a agonisit, ori se nizuiește să-și agonisească: a) o evlavie solidă; b) o castitate dovedită; c) știință corespunzătoare; d) și alte virtuți clericale cum sunt supunerea, râvna, respectul față de mai mari și a. m. d.

Dar tot de acolo reiasă evident, că *acel levit*: 1. care vrea să se facă preot din motive firești: ca să aibă și el o situație, ca să facă avere, ca să ducă o viață comodă și a. m. d.; 2. care „de obicei are groază de disciplină și de ascultare“; a fortiori, dacă de obicei le nesocotește pe acestea, fără nici un scrupul de conștiință; 3. care „n'are aplicare la evlavie“; care nu se împărtășește decât la câteva săptămâni, ori poate abia la câteva luni, atunci când știe bine că Hristos prin Vicarul Său dela Roma îi cere împărtășanii dese, sau cel puțin săptămânale, pe cari le poate face ușor, căci are la îndemână confesor ori chiar mai mulți; care își neglijează, fără motive binecuvântate, deprinderile de pietate clericală: rugăciunile, meditația, examinarea conștiinței și a. m. d.; 4. „mai ales acela care se lasă în voia ispitelor și plăcerilor trupești, nearătând nici după o lungă încercare, că poate să înfrângă nerușinările

patimilor“; cu alte cuvinte, cel ce — chiar voind să se căsătorească — nu și-a câștigat virtutea curățeniei, sau nici măcar nu se silește serios să devie curat în fapte și vorbe, ba chiar și în priviri, gânduri și dorințe: — *nu este chemat de Dumnezeu la viața preoțească.* „Toți aceștia — spune răsplat Enciclica — nu sunt născuți, nici apți pentru a purta această slujbă sfântă“.

Un cleric chemat la preoție ar putea să-și piardă chemarea: 1. prin disprețuirea regulamentului seminarial; 2. printr'o viață lăncedă; 3. prin nesocotirea deasă a șoaptelelor divine; 4. printr'o conduită incompatibilă cu chemarea sa; 5. printr'o viață împrăștiată în cursul vacanțelor; 6. prin murdărirea sufletului cu anumite viții grosolane (vezi: *Card. Gibbons în L'ambassadeur du Christ*).

Nizuița de a da Bisericii preoți bine formați „puțin folos va aduce, dacă nu se face cu potrivită băgare de seamă, selecționarea acelor pentru cari sunt făcute Seminarle“ (Preaf. Păr. *Papa Piu XI*).

Seminarele sunt făcute pentru acei clerici cari vor sincer să devină preoți buni; cari au chemare, sau, dacă nu o au, se silesc s'o obțină și să și-o cultive. Prin urmare, clericii cari se constată că n'au chemare, sau dacă o au și nu-și bat capul cu cultivarea chemării lor, prin selecționare trebuiesc îndrumați la altă carieră. Spre acest scop — spune Enciclica pomenită — să întinză mână de ajutor toți, cari sunt însărcinați să se ocupe de formațiunea clerului. Fiecare superior — între marginile și după rostul slujbei sale — e dator, de o parte, să cultive și să consolideze chemarea spre preoție, care a fost dată de Sus; dar, de altă parte, cu aceeași băgare de seamă, e dator fiecăru să oprească de cu vreme, dela primirea ordului sacru pe cei ce nu i-ar vedea potriviți pentru slujba preoțească. Indrumarea spre altă carieră ar trebui să nu se facă prea târziu căci așteptând se fac greșeli și pagube; totuși oricare ar fi cauza amâ-

nării, îndată ce se va constata limpede, că s'a făcut abatere dela calea cea dreaptă, trebuie vindecat răul, fără nici o considerație ome-nească și fără a se lăsa mișcat de vre-o milă falsă, care ar fi crimă atât față de Biserică cât și față de tânăr precum și față de alte suflete.

Fiecare superior e dator să conlucre la selecționarea clericilor. Fiecare cu o leacă de spirit de observație, fără mare greutate, poate să se convingă dacă un cleric sau altul „calcă a popă“ sau nu. Mai ales dacă va urmări cu dragoste părintească, unul câte unul pe leviți și va cerceta cu atențiune calitățile sufletului și pornirile lor, nu va fi prea greu să constate și să știe sigur care din ei este chemat de Dumnezeu la taina preoției. Toți superiorii, dar mai ales spiritualii și confesorii, — spune Enciclica — au mare răspundere în fața lui Dumnezeu dacă nu împiedecă dela primirea preoției pe cei ce nu sunt vrednici, pentru că n'au chemare. Se înțelege, că acești din urmă nu-și pot deprinde slujba în afară și nici în public, — fiind opriți de secretul profesional și mai ales de cel sacramental — ci numai direct asupra fiecărui levit, căutând când e cazul, să-l convingă pe cel vizat ca să-și aleagă altă carieră și să părăsească Seminarul, din bună vreme.

Dacă ceilalți superiori, și mai ales dacă cel ce e pus în fruntea instituției, nu se ocupă cu studierea chemărilor ca să poată face la timp, mai ales el, selecționarea cerută de Dumnezeu prin Biserica Sa, la ce va folosi să spună spiritualii și confesorii *veto* unuia sau altuia care aievea nu-i vrednic să pășască la taina sublimă a preoției, mai ales când unii ca aceștia cari sunt într'o astfel de situație, vrednici de compătimire, cunosc alte cazuri de notorietate publică, cel puțin tot atât de încurcate și de triste, dacă nu mai triste decât al lor și când totuși s'a putut să se cânte „vrednic este“?! De obicei la nimic altceva, decât numai la aceea că nu

□ □ Foiața „Unirii“ □ □

Evanghelia săracului și preotul

— O prăpastie în care trebuie să privim —

5) de pr. I. Miclea

Când era vorba de cei necăjiți, el, care se identificase cu sărăcia, nu cunoștea nimic mai înalt, mai urgent, decât datorința de a le sări în ajutor. Portiunculă de multe ori era să rămână nu numai fără de hainele de pe altar, ci chiar și fără de vasele sacre. „*Ia hainele de pe altar și vinde-le, căci e mai bine a avea un altar gol și a urma Evanghelia, decât a avea unul bogat împodobit și a nu se supune Evangheliei*“¹⁾.

Și nimeni nu l-a invinovățit pe s. Francisc pentru aceasta, nici măcar că ar fi exagerat. Dimpotrivă. Biserica l-a pus între cei mai sfinți dintre sfinții săi. Deci, dacă până aci putem merge când e vorba de săraci, atunci obligația de a-i ajuta într'adevăr trebuie să fie foarte mare.

Părintele acțiunii catolice și-a însușit întreg sensul și cuprinsul acestei grave probleme când, adresându-se Episcopilor francezi, în Dec. 1937, le spune: „*Predicarea adevărului nu i-au făcut multe cuceriri lui Hristos; ea l-a condus la cruce. Caritatea a fost aceea care a cucerit sufletele și le-a atras în urma sa. Pentru noi nu există alt mijloc spre a-le*

cucerii. Puneți accentul pe acest punct. Oh! eu știu bine că voi deja faceți mult, voi și credincioșii voștri, în această privință, însă trebuie făcut mai mult și încă mai bine, și a merge la jertfă. Voi n'ați uitat pe sfântul Ambrosie, poruncind să se vândă chiar vasele sfinte pentru a veni în ajutorul mizeriei ome-nești“²⁾. E cuvânt de ordine pentru întreaga lume catolică, dar mai cu seamă pentru preoți.

Din *nenorocire*, noi nu ne găsim în sărăcia s. Francisc, așa încât până vom ajunge ca să avem numai podoabele bisericii, avem de tot o sumedenie de lucruri mai puțin necesare pe cari — numai inimă dacă avem — le putem dărui. Când aceste vor fi trecut prin traista cerșitorului, nu greșim dacă îl urmăm pe Simpaticul Francisc.

*

Bunurile toate sunt dela Dumnezeu. Ele sunt mult mai mari decât necesitățile oamenilor. Și totuși celei mai mari părți din ome-nime nu-iajunge nici strictul necesar. Motivul? Unii, prin lege, ori fără de lege, pe cale pacinică, prin forță, minciună sau corupție, iau necesarul celorlalți lăsându-i în mizeria conformă legii. *Noi însă credem, că atâta vreme cât sunt oameni — nu în sărăcie fiindcă ea, după Leon Bloy este relativă — în mizerie, care este absolută, nimeni nu-i iertat să aibe bunuri întrecătoare, fiindcă aceste bunuri din drept Evanghelic aparțin celor ce n'au ne-*

cesarul. Și dacă această lege naturală și creștină este consequent călcată în picioare de creștini, ea trebuie să fie sfântă cel puțin pentru slujitorii lui Hristos și ai săracilor.

Starea socială ideală a Bisericii și a preotului, ca apostolatul lor să fie eficace, în mijlocul unei lumi care se sfâșie pentru un gologan sau pentru locul de pe soclu, nu poate fi alta decât sărăcia evanghelică. Averea Bisericii și a clerului a adus mai mult rău decât bine; misionarism creștin nu se poate face decât îmbrățișând condiția gloatelor ascultătoare. Bogăția la oricine este suspectată de lăcomie și credem, deasemenea, că ochiul Celui Atotputernic poate descoperi și în averea cea mai dreaptă obiceiurile nedreptății.

Léon Bloy, pelerinul Absolutului, misticul Sărăciei perfecte, nu poate pricepe ca un creștin, un alt Hristos, să fie bogat. Condiția esențială a celui ce se închină celui sărac, este ca și el să fie sărac. Iar când e vorba de preoți, cu groază, astfel scrie: „*Ascultă aceasta, O! Isuse! Preoți proprietari!* Dacă ai reveni în această lume ar trebui să-ți plătești înainte chiria, înainte chiar de a te intrupa, cutărui canonic sau servitor dela Arhiepiscopie, care ți-ar spune invocând sfântul nume al lui Dumnezeu, că are legea de partea sa și, fiind Mântuitorul proprietarilor, se cuvine ca să dai exemplu bun galerienilor lor. Dacă n'ai avea să le oferi decât adorație magilor, sau lemnul crucii tale, cu siguranță vei fi îndată expulsat — fi sigur — expulsat de cei ce-și zic slujitorii tăi, fără, sau cu desle-

¹⁾ Ioh. Joergensen, op. cit. p. 414.

²⁾ La: *Jacques Maritain: Questions de Conscience*, Paris, Declée, 1938, p. 167.

le va mai deschide ușa, și dacă din nenorocire a ajuns să-și pervertească conștiința va căuta să-i calomnieze să le slăbească autoritatea și fără a se îndrepta, cu ochii deschiși va continua să meargă spre preoție și...

In definitiv, răspunderea nu mai cade asupra acelor ce fac ce le stă în putință ca să nu aibă Biserica preoți nevrednici, ci asupra aceluia, căruia Biserica îi poruncește: „Să nu hirotonească pe nimeni, fără să aibă certitudinea morală, scoasă din argumente pozitive, despre vrednicia respectivului conform cu canoanele; lucrând altfel nu numai că păcătuiește grav, dar se mai expune și pericolului de a fi părtaș în păcate streine.” (Codex I. C., can. 973, § 3).

Oricum, dacă am avea Seminare din cari ar fi și numai primejdie să iese preoți neformați, sau rău formați, e timpul suprem ca fără zăbavă să se schimbe situația spre bine. Ar fi rușine și crimă să nu se îndrepte ce se poate îndrepta.

Dacă e lucru rușinos și criminal ca porumbelul să scoată și să hrănească pui de cioară și mai ales pui de hârâu, mai rușinos și mai criminal ar fi ca superiorii Seminarilor să nu facă selecționarea cuvenită și să crească tot felul de elemente între zidurile sfinte ale Seminarilor ori chiar să permită primirea ordului sacru acelor clerici, cari devenind preoți, fără a fi chemați, fac zile amare Bisericii, se nenorocesc pe sine și pe alții, în timp ce dacă ar fi îndrumați din bună vreme pe altă cale ar deveni oameni de valoare și folositori Bisericii și Neamului.

Natura, care nu ne-a dat decât un singur organ pentru grai, ne-a dat două pentru auz, ca să ne învețe că trebuie mai mult să ascultăm, decât să vorbim.

A vorbi este a semăna; a asculta este a culege.

Menirea episcopului

— Cuvânt rostit la consacrarea sa întru episcop auxiliar de Oradea —
de Preaf. Dr. IOAN SUCIU

De când Cuvântul lui Dumnezeu trup s'a făcut și a sălășluit între noi și a luat asupra-i în pură omenire nelegiuirile noastre; de când în ranele Lui ne-am vindecat și în sângele Lui ne-am spălat; de când sub vraja cuvintelor Lui ochii sufletului nostru cu pleoapele lipite de vâscoșitatea tinei păcatului s'au deschis în lumină și inima noastră de piatră s'a schimbat în inimă de carne și foc, de atunci Dumnezeu a rânduit să mântuiască firea omenască prin oameni asemenea nouă.

Mare taină, izvorită din taina Intrupării: Dumnezeu lucrează la primenirea suprafirească a omenirii prin oameni.

A voit ca preoții Lui să-i fie împreună lucrători în țarina spirituală a lumii, a voit să se pună în situația de a avea nevoie de noi, de a ne da senzația că-i trebuiem.

Preoția a devenit organul supranatural în lume al Dumnezei; breasla solilor ceriului în această catacombă a creațiunii care e pământul. Pe umerele preoților lui Isus sunt proptite coloanele Impărăției și creditul lui Hristos și a Evangheliei, preoților le este încredințat: „Și-mi veți fi mie mărturie.”

Astăzi am fost învrednicit prin punerea mâinilor I. P. Sfinției Tale cu darul plinirii Preoției.

Când prin locțiitorul între noi a Prea Fericitului Părinte Pius XII, Vicar alui Hristos pe pământ, mi s'a adresat cuvântul: „Ieși din pământul tău și din neamul tău și din casa tatălui tău și te du în pământul pe care ți-l voi arăta” (Fac. 12, 1), am răspuns cu profetul Ieremia: „O Doamne Dumnezeule, iată că nu sunt în stare... fiindcă sunt tânăr”, mi s'a răspuns cu răspunsul Domnului aceluiaș Pro-

fet: „Nu zice așa, sunt prea tânăr, nu te teme zice Domnul, Eu sunt cu tine.” Am rugat atunci pe Stăpânul a toate, după îndemnul Sf. Pavel dat lui Timoteiu, ca „nimeni să nu disprețuiască tinerețele mele.”

Nu am voit să fug dela fața Domnului ca Iona, ci am răspuns cu Isus: „Iată viu să fac voia Ta Dumnezeule” (Sf. Pavel Evr. 10, 7).

Nu am voit ca acest moment cu adevărat crucial al vieții mele să devie un Quo vadis Domine, fiindcă am fugit de o cruce în care oamenii zăresc o cunună, fiindcă m'am ferit de un Calvar în care semenii deslușesc muntele mării, ci însușindu-mi cuvântul Profetului Samuil am rostit după chibzuială și rugă: „Iată-mă.”

Implinind dorința Prea Fericitului Părinte și preferința I. P. Sfinției Tale, zic: „Iată-mă.”

Alături voiu fi împreună „vestitor al făgăduințelor vieții care este întru Hristos Isus” și părtaș „necazurilor Evangheliei”; alături eu lupt „lupta dreaptă a credinței”, „să cucerim vieța vecinică la care am fost chemați.”

Alături, ambasador al lumii celei de Sus, ca să povățuim pe cei orbi și pe cei ce cănesc în bezne, ca să fim învățători ai celor nepricepuți, dascăli ai pruncilor și lumina în lume.

Alături împreună mărturisitori ai iubirii dumnezeiești, în care credem, ca să vindecăm pe cei bolnavi, să legăm pe cei răniți, să înșdrăvenim pe cei slabi, să ajutăm pe cei nevoiți, să aducem înapoi pe cei rătăciți, să căutăm pe cei pierduți, să muncim cu cei credincioși ce stau alături de Episcopi, precum coardele la harpă, după cuvântul Sf-lui Ignățiu de Antiochia.

garea lor deplină” 3). Și dacă nu se poate înțelege ca un preot să aibe avere, cum se va putea înțelege, ca să existe preot bogat care totuși să n'aibă milă față de cei săraci? Zădarnică este predica lui despre cumpăt, lepădare de sine, despre sărăcia ieslei și despre marea obligație a creștinilor față de mizerie, care strigă din adâncuri.

In foarte strânsă legătură cu roadele slabe, ori inexistente ale unei astfel de predici, nu pot să nu reproduc celebrele pagini ale Păr. A. Bessières, prin care Isus Hristos se adresează preoților bogați:

„Isus Hristos: Toate cuceririle vor fi efemere dacă tu nu vei cuceri pe cei umiliți.

— Prin inimă îi vei cuceri.

— Inșă trebuie să-i iubești întâi, sau cuvintele tale vor suna fals. Poporul iubește-l ca și mine, nu cu o iubire de condescendență, ci cu o iubire de preferință.

— Șef orgolios, am văzut fastul palatului tău și îngâmfarea inimii tale. M'am gândit la Caiafa și la palatul său, unde am fost fluerat în cursul unei nopți însângerate.

— Eu te-am ales să vestești Evanghelia săracilor; sărăcia lor este umilită trecându-ți pragul tău. Nu auzi cum se cutremură pământul sub picioarele tale?

— Revolta celor mici vine totdeauna din îngâmfarea celor mari. Tu le vestești lor umilința, și întreaga ta viață le predică îngâmfarea. Tu pretindeai să le câștigi stima lor;

3) Léon Broy: Le Sang du Pauvre. Paris, Stock, p. 144.

ascultă murmurul mâniei și cum urcă blestemele lor.

— Eu, dulgherul, stăpânul tău, dacă ași veni într-o seară, în haină de muncă să bat la pragul palatului tău, lacheii tăi, ca și cei din Betleem, mi-ar răspunde: „Aci nu este loc pentru cel sărac”...

[. . .]

— Eu am blestemat bogățiile șefilor mei! Ei uită, în pace, golătatea servitorilor mei.

— Blestemate bogățiile cărmuitorilor mei! — Ele le-au impietrit inima, le-au închis urechile, la sughițurile lui Lazar.

— Șef fastuos, tu ai zis, arătând operile, în care tu nu ți-ai pus decât orgoliul: Vezi ce pietre mari și ce clădiri! Adevăr zic ție, nu va rămânea din ele nici piatră pe piatră!

— Sărăcia și iubirea săracului sunt piatra unghiulară și marca operii mele. — Dacă sunt atâtea ruini, greșala multora din șefii mei au pierdut înțelegerea sărăciei.

— Cine va veni din nou la „Poverello” din Assisi, să cânte lumii farmecele uitate ale sărăciei sfinte?

— Cine va veni din nou, să vestească Evanghelia săracului?

— Toate reformele vor fi deșarte, toate construcțiile sociale vor cădea în ruine, cari nu vor fi fondate pe înțelegerea acestui cuvânt veșnic: „Fericți cei săraci!”

— Săraci, pentru a iubi pe săracii mei!

— Săraci, pentru a ajuta pe săracii mei!

— Săraci, pentru a cuceri pe săracii mei!

Eu nu mai vreau de aci înainte conducători decât dintre cei săraci cu inima.

— Toți sfinții mei, toți adevărații mei apostoli, au înțeles-o.

— Dacă tu nu înțelegi, oile mele nu-ți vor recunoaște glasul tău, păstor mercenar!

— Privește mâinile mele, hainele mele, locuința mea de muncitor și de fiu de muncitor!

— Eu n'am scris nimica. Eu mi-am dat sufletul meu săracilor.

— Ceeace guvernează lumea nu este nici diplomația abilitilor, nici știința savanților, nici agitația cuceritorilor, ci un suflet care se dăruiește.

— Adevărat, eu nu condamn nici o operă, nici un fast, *nici un progres*, cu a cărui Evanghelie a făcut să strălucească caritatea asupra păgânismului, va libera pe sclav și rob. Inșă lumea a fost reconstruită mai puțin prin discursuri sau prin cărți, decât prin *vieți* date ca exemplu” 4).

*

Mizeria claselor muncitoare este atât de mare, încât în multe părți ale lumii a provocat revoluții înăbușite în sânge, foc și ruini. A-ceeasi mizerie, a prăpădit milioane de suflete în prăpăstia pierzării, fiindcă sărăcia și lipsa trupească nu este un teren favorabil virtuții. „Sf. Toma învață, și aceasta este inșasi evidența, că un anumit minim de bună stare este *necesar* dezvoltării vieții propriu omenești și virtuților; mizeria, Léon Bloy și Charles Pégny au spus-o destul, este altceva decât sărăcia:

4) A. Bessières S. I.: L'Évangile du Chef. Paris, Spes 1935. p. 15-7.

Alături ca să port crucea, ca să fim unul altuia Simon Cireneu și împreună ai lui Hristos, care pe „via crucis“ a istoriei vremii, în care am fost învredniciți să trăim pătimește și se răstignește. „Toate să le răbdăm ca să nu punem piedecă Evangheliei“ după îndemnul Sf-lui Pavel și „toate tuturor să ne facem“ pentru Evanghelie ca să ne împărtășim de ea. Dacă pe coroana arhierescă tronează crucea, este ca să știm să adorăm patimile lui Isus Hristos, această școală primară a sfințeniei preoțești și nu pompa simbolurilor și a semnelor sfinte cari riscă să ne obsedeze în ceremoniile arhieresti pline de farmec.

Sfințirea mea întru Arhieriu nu o simțesc ca o urcare pe un tron bisericesc, ci ca o intronare pe cruce. Simțesc că am logodit nu slujba înaltă cu jilț de purpură ci interesele eterne ale lui Isus Hristos, Biserica Sa, Turma Sa. Știu că acum va să se plinească în mine „ceea ce lipsește patimilor lui Isus Hristos „mai mult decât a diademei de slavă, simțitor al petalelor de sânge de pe fruntea divină, decât gustător al aromei cereștilor bucurii. Când Sf. Ioan Bosco, după o tinereță îndelung muncită de sărăcie, ajunge să fie hirotonisit întru preot, eylavioasa lui mamă îi zise: „Giovani fiul meu, de acum începi să suferi“, mai potrivit poate să mi se spună: De acum ești cu Hristos, răstignit pe cruce.

O veche și venerabilă scriere „Invățătura Apostolilor“ spune, că, „Episcopii țin locul prorocilor.“ Amintesc aceasta pentru că praznicul hirotonirii mele întru Arhieriu s'a potrivit cu sărbătoarea celui mai mare dintre proroci: Sf. Ilie.

Când poporul căruia îi fu încredințat depozitul descoperirii dumnezeiești începea să se închine la idoli părăsind pe Dumnezeu cel adevărat, profeții erau de față, scripeți pentru ridicare a poporului căzut, în ceasurile grele îi erau mângâierea; în timpurile de noapte lăuntrică ei erau crainicii luminii adevărate;

în orele de ațipire a conștiinței ei erau trâmbița datoriei; în vremile de toropeală a inimii ei ațâtau focul dragostei față de Sfânta Lege. Iară când fărădelegile poporului clădeau zid de despărțire între el și Dumnezeu, cuvintele lor tăiau ca sabia, pătrundeau ca săgeata, cădeau ca o cataractă de grindină și sileau un neam întreg să bea din năstreapa urgiei Drepătății ca să ispășească fărădelegile.

Obida unui neam întreg avea un pedestal al nădejzii: proroc. Și Episcopul este prorocul Legii Noi.

Pravila sfântă a conștiinței creștine, nouă Arhierieilor ne este încredințată. Buzele și limba noastră trebuie să se încoarde ca arcul ca să propovăduiască adevărul. „M'a trimis pe mine Hristos să predic Evanghelia“ a zis Sf. Pavel. Menire tâlcuită în această frază de Papa Clemente XIII în enciclica adresată episcopilor Bisericii catolice: „Praecipuum episcoporum officium est verbum Dei praedicare“; Cuvântul care trup s'a făcut, prin noi grai se face; Cuvântul care este Euharistie sub chipul pâinii și a vinului, devine Euharistie sub chipul graiului nostru de propovăduitori. Cuvântul care e lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat.

Prin hirotonirea de azi am devenit slugă a Cuvântului și strajă a conștiinței creștinești. Trupul mistic alui Isus, Arhierelui este încredințat, din mâinile noastre îl va cere. Trebuie să predic Evanghelia celor mici și celor mari, pe toți să-i hrănesc cu pâinea Cuvântului dumnezeesc. Să spun lumii că răstignind adevărul, tăria se întunecă și pământul se cutremură; să spun celor mari ai pământului că cinstind persoana lor nu aprob viciile lor, și dacă onorez nobleța în care s'au născut nu datorez aceeași cinste pasiunilor în care trăesc.

Voiu căuta să-mi împlinesc sortita-mi menire și față de I. P. Sfinția Ta și față de turma încredințată. Voiu căuta să fiu prorocul Legii Noi.

este un infern pământesc; ea despică pe om din comuniunea celor vii, ea îl disperează; chestiunea mizeriei este o chestiune de viață veșnică pentru cel ce suferă mizeria; și este o chestiune de viață veșnică și pentru cel ce contemplează mizeria altora cu o inimă indiferentă... Atâta vreme cât societățile moderne vor secreta mizeria ca pe un produs normal al funcțiunii lor, creștinul nu trebuie să aibe nici o odihnă⁵⁾.

Biserica și slujitorii ei — onoare veșnică excepțiilor — nu se prea numără printre săraci, deaceea valul de ură al celor flămânzi și goi, al haimanalelor fără căpătâi nu cruță nici Biserica și nici pe preoți, urând în ei pe Marele sărac. Ce absurditate!? Cei săraci să urască pe Regele și Protectorul lor adevărat și cu toate acestea, printr'o greșală de neiertat a unor bisericani avari și îngâmfați, ni s'a dat s'o vedem și pe aceasta. Apostolii chemați să resfrângă în lume imaginea chinuită, răstignită și însângerată a Regelui Calicilor — prin fraudă — prezintă celor flămânzi, tipul dolofan al celui sătul; celor însetați, chipul celui adăpat peste măsură; în locul calicului, chipul bogatului antropofag. Aceasta ni se pare cauza instrăinării celor necăjiți față de „Omul Durerilor“.

Datorința ceasului suprem — care deja a sunat — este restabilirea concepției adevărate despre sărăcie, ca apoi ea să fie prezentată atât celor săraci, cât și celor bogați; din ea să poată învăța cei dintâi, că sărăcia

este un dar și în semn special al iubirii lui Hristos, o demnitate pe care a îmbrățișat-o și El, punându-o ca ideal pentru ceice doresc desăvârșirea evanghelică; iar cei din urmă să priceapă în sfârșit muntele greu pe care-l au de urcat spre mântuire cei cu bogății. Prăpastia care s'a săpat și se adâncește pe zi ce trece, între Biserică și săraci, între Hristos și cerșitori, nu o va putea umplea decât sărăcia curată, imensă și eroică, a unui cleric care va socoti de cea dintâi datorință a sa, de ar rămâne sărac, îmbogățind pe alții — după cuvântul s. Pavel. Până ce nu se va reabilita din partea clerului — în practică — concepția despre supraeminenta demnitate a sărăciei; până ce săracii nu vor figura în primul loc din programul apostolatului modern, pe întreaga scară ierarhică — adevărată până când preoții vor clădi cotețe și grajduri cu obolul care de drept aparține săracului și după care dintru adâncuri strigă ziua și noaptea; până ce administrațiile centrale vor clădi palate spre a-le închiria,¹⁾ ori vor capitaliza interese după gologanii împrumutați orfanilor; până ce apostolul modern nu va putea înfățișa icoana reală a Săracului, gol, însetat, scuipat, huiduit și răstignit, nu va înceta „marele scandal al veacului al XX-lea“, :instrăinarea săracilor de Hristos. (Cuvintele subliniate sunt ale Preaf. Părinte Piu XI).

¹⁾ Capitlurile clădesc case pe bani de-ai cutărui fundator marinos, iar chiria se dă, ca burse, ajutor la elevi și studenți buni, dar săracuți. — Așa-i și cu cametele banilor împrumutați, cari nu sunt bani ai capitalariștilor. (N. R.).

Azi cu recunoștință sufletul meu a purces într'un sfânt pelerinaj la acela pe care Sf. Teodor Studitul II numește carul Bisericii lui Hristos sub cer, Papa Pius XII, ca să mulțumesc pentru acest dar și această cruce. Mulțumesc Inalților Ierarhi cari m'au făcut un privilegiat al Proniei. Și acum îngădui sufletului meu o tresărire de bucurie, căci acel care a primit acest dar arhieresc astăzi este din Blaj, cuibul de fanatici ai sângelui latin și credinței romane. Din Blaj a purces, ca să sălășluiescă spre Vest, ca odinioară vrednicul Samuil Vulcan, un nou umil slujitor al acestor două idealuri străjuite de Episcopul Romei și de Regele Țării.

Încrezător în Domnul care învie morții, care preschimbă pietrele în fiii lui Avram, care ne izbăvește de cel rău, increzător că-mi va fi și adăpostul meu în vreme de ispită și apăsătoare muncă, ofer I. P. Sfinției Tale și credincioșilor întreg devotamentul meu jertfelnic, născut din iubirea față de Hristos de care nimic nu mă va despărți, nici necazul, nici strâmtorarea, nici prigoana, nici foamea, nici primejdia, nici sabia, nici stăpânirile, nici puterile genunei, nici o altă făptură în veci.

Ceva în legătură cu o înaltă distincție papală. S'a publicat în numărul trecut al gazetei știrea că Preaf. Părinte Papa Pius al XII-lea a ridicat la demnitatea de *asistent al tronului papal* pe Exc. Sa Dr. Alexandru Nicolescu, Mitropolitul Blajului. Revenim asupra acestei știri atât de îmbucurătoare, dând unele lămuriri asupra demnității alese la care a fost ridicat Excelența Sa Părintele Mitropolit, pentru ca să se vadă în adevărata sa lumină acest nou gest de iubire părintească a urmașului lui Petru nu numai pentru persoana celui distins, dar și pentru Biserica română unită, al cărei cap ilustru e cel sărbătorit.

Cine sunt asistenții la tronul papal? Sunt niște persoane alese dintre episcopi și arhie-

Dacă se va întâmpla și la noi minunea, ca adevărat să ia naștere alături de cultul lui Dumnezeu servit în biserică, *cultul carității față de cei săraci, servit în colibe* atunci cu cea mai mare încredere putem aștepta dela Protectorul ceresc al săracilor împăcarea acestora cu Mireasa sa preasfântă. Atunci nu va mai avea sens nici socialismul, nici comunismul și nici spectrul înfiorător al bolșevismului; apoi, cine știe, dacă nu chiar războaiele cari nu sunt de loc străine de păcatul lăcomiei — nu se vor impuțina? În nădejdea împlinirii acestor vremuri cu adevărat evanghelice și pentru a nu scăpa niciodată din vedere acest viitor de aur, care totuși atârnă și de noi, va fi cu folos să ne rugăm cu sf. Ion Bosco: „*Îți mulțumesc, O Doamne, pentru că m'ai chemat în mod deosebit ca să Te servesc în persoana fraților noștri nenorociți. Preasfântă Treime, acordă-mi favorul de a-mi conștinționa astăzi toate gândurile, toate sentimentele, toate vorbele și toate faptele mele, spre folosul săracilor, spre mărirea Ta, spre mântuirea sufletului meu și spre binele altora*“.

— Amin.

(Sfârșit)

⁵⁾ Ioh Joergensen: Don Bosco, 1931, pg. 109.

Vorbăria nesocotită costă vieți omenești.

episcopi, ridicăți la această cinste de către Papa ca o răsplătă a muncii lor neprecupețite pentru răspândirea împărăției lui Hristos în lume, și care în funcțiunile bisericești papale și la alte ocazii sărbătorești asistă în jurul tronului papal îmbrăcați în odăjdii sfinte, făcând parte din așa numita „capelă papală“. Ei vin imediat după cardinali, precedând pe ceilalți episcopi și arhiepiscopi. S'ar putea compara cu capitulul canonicilor: Precum canonicii înconjoară pe episcopul eparhial la toate solemnitățile mari, tot așa și asistenții la tronul papal formează o cunună aleasă în jurul Papei la diferitele solemnități. Și nu numai atât, dar asistenții la tronul papal mai au și o altă cinste: Sunt adecă eo ipso conți romani, adecă sunt ridicăți la rang nobiliar, ca și aceia care sunt născuți din părinți nobili.

Din cele spuse se poate vedea foarte bine că Sf. Părinte a vrut încă odată, ca de astfel de nenumărate ori, să dea dovadă poporului român de iubirea Sa, ridicând la o demnitate bisericească atât de aleasă pe cel mai ilustru dintre episcopii bisericii unite și pe unul dintre cei mai aleși fii ai neamului, pe Mitropolitul Miciei Rome. Nu poate decât să ne tresalte inima de recunoștință fiiască pentru acest gest ales al Preaf. Părinte, răspunzând dragostei Lui prin dragostea noastră și prin alipirea nezdruncinată față de tronul Romei papale, iar celui sărbătorit, înalt Preasfințitului Mitropolit, să-i urăm din tot sufletul:

Intru mulți ani, Stăpâne, pentru mai marea glorie a Sionului românesc. (vi.)

Tăria noastră în zile grele: rugăciunea. Răpirea Basarabiei, precum și a unei bune părți din „dulcea Bucovina, vesela grădină“; asemenea și celelalte primejdii ce ne pasc, ne arată limpede razimul mântuirii: Dumnezeu și mijlocirea Maicii Sfinte, a cărei grădină e Țara noastră. Postul Săntei Mării din acest an fiind din cale afară indicat și potrivit pentru rugă fierbinte și cucernică, Preasfințirii noastre arhieriei au luat măsuri în consecință, rânduină, ca Preaf. Valeriu Tr. Frențiu dela Oradea, bunăoară, să se slujască în tot decursul acestui post, în fiecare seară, Paraclisul cu câte o mică predică, și în fiecare zi să se săvârșească sf. liturghie, după rugăciunea amvonului rostindu-se mai multe rugăciuni ocazionale. În scrisoarea pastorală din 14 Iulie c. și prin care se aduc la cunoștința clerului eparhial aceste măsuri, se notează între altele:

„Poate nu ne-am rugat toți și îndeajuns, de nu se termină acest războiu îngrozitor, ci din contră se tot lățește, sau poate nouă ne sună dojana Sf. Apostol Iacob (4, 3): „Cereți și nu primiți, pentru că rău cereți“. Drept aceea vă rog Iubiți Frați și Fii ca, în postul Sf. Mării din anul acesta, să asaltăm din nou cu puteri unite cerul cu rugăciunile noastre și fiindcă „bună este rugăciunea cu post“ (Tobia 12,8), cu toții să ținem întreg postul, că nu ține decât două săptămâni și numai cei ce nu pot din cauza sănătății, să se folosească de dispensă în acest post. Ceilalți toți postind să ne rugăm fierbinte zilnic, ca bunul Dumnezeu să ne scape de dușmani și să restabilească pacea în toată lumea și între noi. „Intoarceți-vă către mine, și mă voi întoarce către voi, zice Domnul atotțitorul“ (Mat. 3, 7). Acum când dușmanul a năvălit și a ocupat Basarabia și o parte din Bucovina să nu mai întârziem a ne uni cu toții în post și rugăciune, „căci acest fel nu iese fără numai cu rugăciune și cu post“ (Mat. 17, 21) și curățindu-ne sufletele cu o mărturisire bună și împărtășindu-ne cu trupul și sângele prețios

al Mântuitorului nostru, să-i promitem solemn că de aici încolo vom ține toate poruncile și ne vom sili a-i împlini totdeauna voința sa preasfântă“.

Așa să facem toți și toate!

Știri mărunte

Episcop latin de Oradea—Satu-Mare, în locul Preaf. Fiedler, care a demisionat la vremea sa, a fost numit pâr. Dr. Paul Napholz, călugăr jezuit dela Cluj. Noul episcop s'a născut — ca al 8-lea vlăstar între cei 11 frați și surori — în 1901 (Decembrie 31), dintr'o familie de plugari cu frica lui Dumnezeu, într'un sat sătmărean. A făcut studii strălucite, de filozofie și teologie, la școale de-ale ordinului jezuit, în Polonia și Belgia. S'a distins ca educator al tinerimii, ca magistrul de novicii ca păstor sufletesc și ca scriitor popular și conferențiar bisericesc. Numirea de episcop îl află ca redactor la „Az Apostol“ și în fruntea unei parohii romano-catolice din Cluj.

Nouii demnitari bisericești. La stalul de prepozit capitular — în urma trecerii pâr. Alex. Breban la penzie — a fost aprobat din partea Sf. Scaun pâr. Dr. Gheorghe Bob care, la cerere, a fost absolvat de postul de vicar general. În locul Sf. Sale a fost numit și constituit vicar general pâr. Ludovic Vida, până aci vicar general substitut, iar în locul său a fost numit substitut pâr. Liviu Racoțian, canonic de Baia-mare. — Felicitările noastre!

Personale. Ven. Ordinariat al Maramureșului a făcut mai nou următoarele numiri și schimbări în sânul clerului eparhial: Nouhirotonitul Mihai Marușciac a fost numit la Coștiui; Dr. Vasile Câmpeanu din Nadiș, la Mireșul Mare; Victor Buda din Sălcea (eparhia Cluj), la Rușor; nouhirotonitul Felician M. Soran la Buteasa; Ioan Filip din Prislop, la Ciolt; Gheorghe Jurka din Breb, la Sat-Șugata; Dr. Ioan Dragomir preot IV la Satu-Mare, a fost trecut la Satu-Mare I și numit șef al districtului Satu-Mare, iar Vladimir Kostecky din Câmpulung bucovinean a fost trecut în pensiuine.

Locale. Marșia viitoare, de praznicul Schimbării la față, va predica în catedrală pâr. Victor Pop, canonic mitropolitan, iar Dumineca ce-i urmează, a opta după Rusalii, va predica pâr. Ioan Vultur, prof. la liceul de băeți.

Slujbe gratuite. După cum cetim în „Neamul Românesc“ (3. XIII. 40), d. Radu Budișteanu, între alte măsuri bine intenționate, a luat și pe aceea ca, începând cu 1 August c., toate serviciile religioase pentru botez, cununii și înmormântare să fie oficiate în mod gratuit pentru cei lipsiți de mijloace, și cu taxe mici pentru ceilalți credincioși. Contraveniențelor autoritățile comunale le vor încheia acte, pe cari apoi le vor înainta eparhiilor respective și ministerului. Hotărîrea aceasta — scrie „N. R.“ s'a luat „având în vedere situațiunea grea prin care trece întreaga populație a țării și taxele enorme pe care unii preoți le pretindeau, mai cu seamă cu ocazia oficiării botezului, cununiei și înmormântării“. — Măsura din chestie fiind de însemnătate excepțională, o să revenim asupra ei.

Bisericile vor fi deschise toată ziua. În urma inspecțiilor făcute de d. Radu Budișteanu, ministrul Cultelor și Artelor, în diferite părți ale Țării, s'a ajuns la constatarea că, atât la sate cât și la orașe, bisericile stau mereu închise afară de timpul slujbei. Ca să se pună capăt acestei stări de lucruri — care

nu privește mai ales bisericile noastre dela orașe — s'a dat (după o informație a „Gazetei Transilvaniei“ din 1 Aug. 1940) următorul ordin: „Toate bisericile tuturor cultelor din cuprinsul Statului român vor fi deschise în fiecare zi, dela 8 dimineața până la 8 seara. Preoții și personalul ajutător vor veghea la păstrarea respectului datorit sfintelor odoare și lăcașuri de rugă“.

Odoare mănăstirești mântuite. În Bucovina vovezilor români și creștini, se află o seamă de mănăstiri înzestrate cu odoare bisericești de neprețuit. Sesizat de unele informațiuni și articole apărute în ziare privitor la aceste comori ale neamului, I. P. S. Tit Simedria, mitropolitul Bucovinei, a dat lămuririle liniștitoare: „Durerea care ne-a lovit, prin despărțirea de pământul străbun al Bucovinei de Nord, ne-a găsit tari în fața lui Dumnezeu și a Destinului. Nici o mănăstire n'a fost lovită în avuțiile și odoarele ei, de grelele împrejurări prin care a trecut Țara. S'au luat, din primul moment, măsurile necesare pentru ca odoarele mănăstirilor Sucevița, Putna, Dragomirna și Sf. Ion Nou, din Suceava, să fie puse, cu deosebită grijă la adăpost. — Dumnezeu ne are în paza Lui“.

Se vor desființa lojile în Franța? Lojile francmasonice, bine înțeles. Desființarea acestora e prezentată de „Le Petit Journal“ ca o măsură ce trebuie luată de urgență, întru cât francmasoneria a fost și este una dintre cele mai rele de cari a suferit și suferă Franța. Și, după cum se susține, cu bună dreptate, toată lumea franceză de bine așteaptă cu nerăbdare interzicerea și desființarea acestei clicării oculte și nefaste. Pentru Franța și pentru orice țară sub soare.

Jubileul unei universități. Zilele trecute universitatea catolică din Freiburg (Elveția) și-a serbat împlinirea alor 50 de ani dela înființare. S'a pomenit cu pietate cuvântul Papei Pius XI care a numit această universitate „un monument spiritual al Elveției catolice“ și s'a evidențiat cu acest prilej activitatea universității spre binele statului și însemnătatea vestirii adevăratelor principii creștine de viață, precum și datorința de a vesti aceste principii dela înălțimea catedrelor universitare.

† Gavril Timiș, preot pensionar, f. paroh în Borșa II (eparhia de Nord) a trecut la cele veșnice în 27 Iunie c., în anul 73 al vieții și 47 al preoției sale cinșite. — Odihnească în pace!

† Prof. Margareta Radocea, născută Băgăianu — fiica pâr. Ion Băgăianu, prof. pens., căruia și pe această cale îi transmitem simțitele noastre condoleanțe — a încetat din viață în 13 Iulie c., în anul 29 al vieții, și 6 al fericitei sale căsătorii. — Facă-i Domnul parte cu dreptii săi!

Liceul Comercial Român Unii de băieți BLAJ

Nr. 986—1939/40.

Înștiințare pentru anul școlar 1940—41

În liceul nostru se propune limba italiană.

Primirea în liceu se face în baza unei cereri legal timbrate (9+1) înaintată Direcțiunei până la data de 25 August 1940. Corigenții și absolvenții de cl. IV cari nu au dat, ori nu au reușit la examenul de admitere în cl. V, vor înainta cererile după corigență, respectiv după examenul de admitere. Nu se va da curs cererilor netimbrate.

Elevii cari cer pentru întâia oră înscrierea în liceul nostru vor anexa la cerere următoarele acte: a) actul de naștere (dela of. stării civile); b) actul de botez; c) certificatul școlar de pe

ultima clasă promovată; d) certificatul de naționalitate; e) buletinul de revaccinare; f) un plic timbrat și adresat pentru răspuns.

Elevii vechi vor înainta numai cererea, fără actele cerute mai sus.

În cl. I se pot înscrie absolvenții a cel puțin 4 clase primare cari au împlinit 10 ani și n'au trecut de 13 ani, iar în clasele II—VIII absolvenții claselor I—VII.

Taxele școlare sunt următoarele:

a) Cursul inferior: 1. taxa de înscriere 150 lei, 2. taxa de frecvență 1200 lei, 3. taxa de construcție 500 lei, 4. bibliotecă 50 lei, 5. anuar 50 lei, 6. taxa de excursie 100 lei, 7) stricăciuni 100 lei, 8. medicul școlii 50 lei, 9. pentru cabana dela Bazna 100 lei. — Total lei 2.300.

b) Cursul superior va plăti: 1) taxa de înscriere 250 lei, 2. taxa de frecvență 1800 lei, 3. taxa de construcție 800 lei și taxele de sub Nr. 4—9 arătate la cursul inferior. Total lei 3.200.

Minoritarii plătesc taxa de frecvență dublă.

Taxele de sub Nr. 1, 3, 6, 7, 8, 9 și jumătate din taxa dela Nr. 2 se plătesc în ziua de 7 și 8 Sept., restul până la 1 Februarie 1941.

Pe lângă taxele de mai sus, elevii repetenți mai plătesc taxa de repetență de 500 lei.

Elevii lipsiți de mijloace, dar silitori, vor putea cere scutire dela jumătatea taxelor de sub Nr. 2. Cererea se va înainta Direcțiunii școlii între 8 Ianuarie și 30 Ianuarie 1941. Direcțiunea va face propuneri pe baza situației din trimestru I. Scutirile se acordă de Preavenatul Consistor Arhiepiscopesc.

Uniforma școlară.

Toți elevii sunt obligați să poarte numai uniformă străjerască, având să poarte brodat pe brațul stâng, pe o bucată de stofă verde închis, formă pătrată de dimensiunea 6/6 inițialele liceului și numărul de ordine. Cei din cursul superior își vor coase numărul cu fir auriu, iar cei din cursul inferior cu fir argintiu.

Examele:

1. Examele de corigență, atât pentru elevii ordinari cât și pentru cei particulari, se vor ține în zilele de 2 și 3 Septembrie. Taxa 100 lei de materie.

2. Examele de diferență, integrale și particulare, încep la 1 Septembrie, conform programului așigat la școală.

Examenul de diferență se dă din următoarele materii:

a) Absolvenții clasei I-a teoretice, normale sau seminariale, pentru a fi înscriși în clasa II-a: contabilitate, mărfuri și corespondență comercială română.

b) Absolvenții a II clase teoretice, normale sau seminariale pentru a fi înscriși în cl. III comercială: contabilitate, mărfuri corespondență comercială română și aritmetică comercială, după programa clasei I și II a Gimnaziului Comercial.

c) Absolvenții a III clase teoretice, normale sau seminariale, pentru a fi înscriși în clasa IV comercială: contabilitate, mărfuri, corespondență comercială română, aritmetică comercială după programa clasei I, II și III a Gimnaziului Comercial.

3. Examele de admitere în clasa V și clasa I, atât pentru elevii ordinari cât și pentru cei particulari, încep la 6 Septembrie. Pentru clasa I se vor da examene de admitere numai întrucât se vor anunța peste 46 elevi. Aceste examene se dau la următoarele materii: Clasa I: scris: I, română și matematici; oral: I, română. Clasa V: scris: I, română și et. comerciale; oral: I, română, et. comerciale, geografie, matematici și I. franceză. Cererile pentru examenele de mai sus se vor înainta Direcțiunii până la 25 August.

4. Examele de bacalaureat încep la 20 Septembrie. Cererile, adresate Inspectoratului, se vor înainta Direcțiunii până la 25 August.

Cursurile încep în ziua de 9 Septembrie, orele 8 dimineața.

Internatul liceului

1. Taxele pentru anul școlar 1940—41 sunt următoarele:

a) Taxa de întreținere 12.000 Lei.

b) baie și tacâmuri . . . 250 "

Taxele trebuiesc achitate trimestrial în 3

rate și anume: la intrare în internat: 4500 Lei + 250 Lei taxa de baie și tacâmuri. La reîntoarcerea din vacanța de Crăciun: 4500 Lei și la reîntoarcerea din vacanța de Paști: 3000 Lei.

În cazuri bine motivate și în urma unei prealabile înțelegeri cu Direcțiunea Internatului, taxa de întreținere se va putea achita și în rate lunare anticipate. În acest caz la intrarea în internat se va achita cel puțin 1800+250 Lei taxa de baie, iar restul, până la 12.000, lunar, câte 1.200.

2. Trusoul necesar se compune din 1 saltea, 2 cearceafuri pe saltea, 1 perină, 2 fețe de perină, 1 pătură groasă sau 1 plapomă cu 2 fețe de plapomă, 2 cuverturi de pat din gielgiu alb, 1 palton, haine uniforme străjeresti, 6 cămăși de ziua, 2 cămăși de noapte, 5 zmeze, 1 pereche pantaloni de baie, 2 servete de masă, 1 pahar, 4 ștergare (prosoape), 6 perechi ciorapi, 10 batiste, 2 perechi ghete bune, 1 pereche pantofi de noapte, 1 perie de haine, 1 perie de dinți, 2 perii de ghete. Uniformă de străjer sau premilitar.

Pe toate rufele ce se dau la spălat se vor coase inițialele elevului cu ață colorată, iar după ce se va fixa numărul de control se va coase și acesta.

3. Cererile de înscriere în Internat se adresează Direcțiunii, până la 1 Septembrie 1940. Locurile în Internat fiind limitate în număr de 90, este bine ca părinții elevilor să înainteze cererile cât mai de vreme, pentru a putea obține loc în Internat. Internatul asigură elevilor o educație aleasă, în spirit moral și creștin, și o îngrijire cât se poate de bună.

4. Elevii cari doresc să rămână externi pot angaja numai cvartire aprobate de Direcțiune.

Direcțiunea

Internatul „Vancean” de băieți — Blaj

CONCURS

de primire la Internatul „Vancean” de băieți — Blaj

Preavenatul Consistor Arhiepiscopesc cu ordinul Nr. 4569—1940 publică concurs de primire pe anul școlar 1940—41 la Internatul Vancean de băieți cu termenul de 25 August 1940, pe lângă următoarele condițiuni:

1. Taxele pe anul școlar 1940—41, sunt următoarele:

a) Taxă de înscriere pentru cei vechi 500 lei,

b) " " " " " noi 700 "

c) " " construcție 500 "

d) " " întreținere 12.000 "

Total: pentru cei vechi 13.000 "

pentru cei noi 13.200 "

Taxa de întreținere se va plăti în 3 rate și anume: la începutul anului școlar: 5000 lei cei vechi, 5200 lei cei noi; la 1 Ianuarie 1941 lei: 4000 — iar la 1 Aprilie 1941 tot 4000 lei. În cazul când în decursul anului școlar prețurile s'ar urca simțitor față de cele curente, Consistorul își rezervă dreptul de a impune o suprataxă corespunzătoare.

2. Nici un elev nu se va putea instala la Internat la începutul anului școlar dacă nu va achita în ziua de primire rata I a întreagă. Rectoratul va putea îngădui o amânare de plată a ratelor a II-a și a III-a, până la 1 Februarie sau până la 1 Mai.

3. Fiecare rată trebuie plătită în întregime, chiar în caz când elevul s'ar retrage sau ar fi eliminat în cursul trimestrului.

4. Trusoul necesar se compune din: 1 saltea (sac de pae) și 2 cearceafuri (lepedee) de puf pe saltea; 2 perne și 4 fețe de perne; 1 fol sau plapomă și 2 fețe de plapomă; 2 lepedee albe de gielgiu de mărime 180 X 140 cm. pentru acoperirea patului; 1 palton de lână, 2 rânduri de haine; 6 cămăși de zi, 3 cămăși de noapte; 6 zmeze; 1 pereche pantaloni de baie de culoare închisă; 4 servete de masă; 4 ștergare; 6 perechi de ciorapi; 10 batiste; 2 perechi de ghete bune; 1 pereche de pantofi de noapte;

1 inel pentru servet; 1 perie de haine; 1 perie de cap; 1 pleptene; 2 perii de ghete. Pe toate rufele și vesmintele cari se dau la spălat se va coase numărul ce se va indica în rezoluția de primire. Elevii din anul trecut vor avea numărul vechiu.

5. Părinții sau tutorii elevilor se vor obliga în cererea de primire că vor împlini exact aceste condițiuni. Pentru toți elevii se va arăta în petiție: a) în care clasă liceală au să intre ca elevi ordinari; b) dacă sunt corigenți sau repetenți; c) la care confesiune aparțin; d) situația socială a părinților: preoți, învățători, funcționari, agricultori, etc.

6. Iar elevii din cl. VIII-a, vor face o declarație în scris, prin care ei înșiși se vor angaja a se supune întru toate regulamentului comun al Internatului până la sfârșitul anului școlar.

7. La cerere se va alătura și câte un plic timbrat (recomandat) purtând adresa exactă a petiționarului, pentru a se putea da răspuns de urgență, în caz contrar nu se va răspunde.

8. Cererile restanșierilor din anul școlar 1939—40 nu se vor lua în considerare decât după achitarea restanșelor.

9. Cererile se adresează Preavenatului Consistor, dar se trimit de drept la Rectoratul Internatului.

Blaj, la 23 Iulie 1940.

Școala Normală Română Unită de învățători — Blaj

Nr. 1663—1939/40.

Aviz școlar

pentru anul școlar 1940—41

1. În clasa I sunt vacante 10 burse de câte 4000 lei, și 10 semiburse de câte 2000 lei. Se primesc în această clasă absolvenți de cel puțin patru clase primare, în vârstă între 11—14 ani. Cererile de primire se vor înainta Direcțiunii școlii cel mai târziu până în seara zilei de 31 August. La cererea legal timbrată (9+1), semnată de părintele sau tutorul elevului, se vor anexa următoarele acte: 1. Extras de hotez; 2. Extras de naștere; 3. Act de vaccină; 4. Certificat școlar; 5. Certificat comanal prin care să se facă dovadă că elevul e fiu de cetățean român; 6. Certificat comunal prin care să se arate numărul copiilor din familie, vârsta fiecăruia, averea părinților și impozitul ce plătesc către stat, județ și comună.

2. Concurenții vor depune un examen de admitere în ziua de 1 Septembrie la ora 8 dimineața. Examenul se face din I. română, aritmetică, istoria Românilor și geografia României, după programa clasei a patra primară. Concurenții vor fi examinați și din punct de vedere medical, precum și asupra auzului muzical. Nu vor fi admiși la concurs decât băieți deplin sănătoși și cu auz muzical.

3. Foștii elevi vor aduce cu sine la înscriere avizul școlar semnat de părinte sau tutor și eventualele acte ce le lipsesc.

4. În clasele II, III și IV se primesc și elevii dela licee sau gimnazii, dacă au media anuală cel puțin 7.

5. În clasele II—VIII se primesc, în limita locurilor vacante, și elevii dela alte școli normale însă numai prin transferare aprobată de On. Minister.

6. Toți elevii vor fi interni. Externi pot fi numai elevii din localitate, cu aprobare specială din partea Preavenatului Consistor Arhiepiscopesc.

7. Taxa școlară pentru clasele I—IV este de 1725 lei, iar pentru clasele V—VIII 2025 lei.

care se va plăti în două rate egale, la înscriere și la 8 Ianuarie. Prin ord. Consistorial Nr. 4569 din 23 Iulie 1940 s'a dispus ca înscrierea în școală să se facă numai după ce se va dovedi că s'au achitat toate restanțele taxelor școlare și a taxelor de întreținere în internat.

8. Înscrierile se fac în zilele de 7 și 8 Septembrie. Cursurile încep în 9 Septembrie, ora 8.

9. Examenul de corigență se vor face în 7 Septembrie și vor consta din o probă scrisă și una orală. Corigenții vor plăti o taxă de 100 lei de fiecare materie, iar repetenții 500 lei pentru repetență.

10. Examenul integral pentru elevii rămași neclasificați în Iunie, se fac în 6 Septembrie.

11. Absolvenții clasei IV, cari au fost respinși la examenul de admitere în clasa V, din sesiunea Iunie a. c. vor face acest examen în ziua de 6 Septembrie. —*)

12. Toți elevii sunt obligați să aibă violină cu toc, pe care o vor prezenta înainte de înscriere.

13. Elevii vor purta în mod obligator uniformă străjerească și număr de ordine. Toți sunt obligați să aibă și uniformă de vară. — Toți elevii vor avea și costum de gimnastică.

14. Condițiile de primire în internat se publică de Rectoratul internatului școlii.

Domnii intelectuali ai satelor sunt rugați să atragă atențiunea celor interesați asupra acestui aviz școlar.

Blaj, 30 Iulie 1940.

105 (1-1)

DIRECȚIUNEA

Internatul Școlii Normale Române-
Unite de Învățători — Blaj

AVIZ

pentru primirea la Internatul școlii normale române unite de învățători, în anul școlar 1940-41.

Preaveneratul Consistor Arhiepiscopesc, cu ord. Nr. 4569-1940 a fixat condițiunile de primire la Internatul școlii normale române unite de învățători precum urmează:

1. Taxa pe anul școlar 1940-41 este de 10.000 lei, cari se va plăti în 3 rate: 4000 la înscriere, 3000 la 1 Ianuarie, iar 3000 la 1 Aprilie

Bursierii plătesc 6000 lei, din care 4000 la înscriere, iar 2000 la 1 Ianuarie.

Semibursierii vor plăti 8000 lei, la înscriere 4000, la 8 Ianuarie 3000, iar la 1 Aprilie 1000 lei.

Elevii cari intră pentru prima dată în internat, vor mai plăti la înscriere o taxă de 100 lei pentru tacâmuri.

2. Nici un elev nu se va putea instala în internat la începutul anului școlar, dacă nu va achita în ziua de primire rata I-a întreagă.

3. Toți elevii școlii vor fi interni. Externi pot fi numai elevii din localitate, cu aprobare specială din partea Preaveneratului Consistor.

4. Trusoul necesar se compune din 1 saltea de paie sau de lână, 1 perină, 1 pătură groasă sau o plapomă, 4 ecarceafuri (2 pentru saltea și 2 pentru pătură sau plapomă), 2 fețe de perină, 2 acoperitoare albe pentru pat, 5 cămeși, 5 perechi izmene, 2 cămeși de noapte, 4 ștergere, 2 perechi de ghete, 1 pereche pantofi de casă, o pereche pantaloni de baie de culoare închisă, perii de haine și de ghete, piaptăn și perie de dinți și o cutie pentru articoliile de toaletă. Pe toate rufe și vesmintele cari se dau la spălat se va coase numărul ce se va indica din partea

*) În conformitate cu art. 230 din noua lege a învățământului primar și normal, absolvenții de gimnaziu sau curs inferior de liceu vor putea fi primiți la examenul de admitere în cl. V normală, în limita locurilor disponibile, dacă au obținut și aprobare ministerială, în acest scop. Examenul de admitere în cl. V se face, pe lângă materiile de la liceu, și din muzică vocală și violină.

Rectoratului. Elevii din anul trecut vor avea numărul vechiu.

5. Toți elevii vor fi supuși aceluiași regulament intern.

Blaj, 30 Iulie 1940.

RECTORATUL

Liceul teoretic de fete român unit — Blaj.

Nr. 1135-1940.

Aviz școlar

— 1940-1941 —

1. Înscrierile în oricare clasă a liceului se fac în baza unei cereri legal timbrată (9 Lei fiscal + 1 Leu aviație), înaintată Direcțiunii cel mai târziu până la 31 August. Cererile vor fi scrise de părinții, sau reprezentanții legali ai elevelor. Cererile netimbrate cum și cele neprezentate la timp, nu vor fi luate în considerare.

Elevetele, cari cer înscrierea pentru întâia oară în liceul nostru, neapărat vor anexa la cerere actele următoare: a) extrasul de naștere dela ofițerul stării civile; b) extrasul de botez dela preot (pentru elevetele creștine); c) certificatul de cetățenie; d) certificatul de revaccinare și e) copia matricolă din anul premergător (certificat de studii).

Elevetele care au urmat anul trecut la noi, la cerere vor alătura numai avizul școlar primit la sfârșitul anului.

Elevetele repetente încă sunt obligate, să facă cereri de reinscriere, urmând să plătească în favorul Ministerului o taxă specială de 500 Lei.

Fără actele specificate mai sus, cererile de înscriere nu se iau în considerare.

2. În clasa I. se pot înscrie elevetele, cari prezintă certificatul de terminarea alor 4 cl. primare și cari la 1 Septembrie curent au vârsta de cel puțin 10 ani împliniți și nu au trecut de 13 ani.

Înscrierea în această clasă atârână și dela rezultatul examenului de admitere, care se ține în localul școlii, în ziua de 4 Septembrie.

Examenul de admitere în clasa I. constă din probe scrise la I. română și matematică, din materiile clasei a IV-a primare. La limba română se dă și o probă orală. Taxa examenului 80 Lei.

3. Celelalte examene se țin la termenii următori:

a) particulare și integrale din 1-8 Sept.; b) admitere în cl. V la 4-5 Septembrie; c) corigențele la 2-3 Septembrie.

Pentru toate examenele, elevetele se anunță în scris, cu cerere timbrată în regulă, până în 31 August.

În cazul că aceste termene se schimbă, părinții vor fi avizați în scris.

4. Înscrierea definitivă și plata taxelor școlare se face în zilele de 7-8 Septembrie. Părinții sau reprezentanții autorizați ai elevelor sunt obligați să se prezinte personal cu elevetele.

Texele școlare sunt:

a) Curs inferior: cl. I-IV, înscrierea 450 Lei, taxă de construcție 200 Lei, frecvența 1950 Lei, pentru spitalul-școală 50 Lei, străjerie 50 Lei, bucătăria școlară (material de gătit) 100 Lei, cabana dela Basna 100 Lei. Total 2900 Lei.

b) Curs superior: cl. V-VIII, înscrierea 450 Lei, taxă de construcție 200 Lei, frecvența 2150 Lei, pentru spitalul-școală 50 Lei, străjerie 50 Lei, bucătăria școlară (material de gătit) 100 Lei, pentru cabana dela Basna 100 Lei. Total 3100 Lei.

Taxele de înscriere, construcție, jumătate din taxa de frecvență, cum și taxele spital-școală, străjerie și bucătăria școlară se plătesc deodată, la înscriere. Rata a II-a la 1 Februarie 1941.

Elevetele minoritare de confesiunile: reformată, luterană și mozaică plătesc dublul taxei de frecvență.

Eventualele restanțe din anul școlar precedent se plătesc înainte de înscriere. Fără achitarea integrală a restanțelor, înscrierea nu se face.

5. Toate elevetele sunt obligate să aibă uniformă străjerească, cu numărul de ordine al școlii, la braț; fularul va fi de culoare gris, închisă. — Pentru portul de toate zilele, fiecare elevă va avea 2 șorțuri, confecționate din pânză bleumarin, după modelul șorțului de „tabără și școală”, publicat în Buletinul Străzii Tării Nr. 3-4 (1938-39). Buletinul se află la toate staturile străjerești. — Pardesiile, cum și paltoanele de iarnă vor fi deasemenea după modelul străjerești: culoarea exclusiv: bleumarin. Paltoanele de iarnă fără blană. Fiecare elevă va avea galoși pentru timpul ploios și șoșoni pentru zăpadă.

6. Pentru primirea în internat se face cerere specială, care se va adresa Preaveneratului Consistor Arhiepiscopesc în Blaj, până la 25 August. Cererea va fi însoțită numai de certificatul medical. Primirea în internat este condiționată de primirea în școală. Amănunte se găsesc în prospectul Internatului. Elevetele interne nu pot părăsi internatul decât cu avizul școlii.

7. Părinții sau tutorii elevelor nu pot angaja gazde în oraș fără aprobarea Direcțiunii.

Blaj, la 8 Iulie 1940.

101 (1-1)

DIRECȚIUNEA

Internatul școlii secundare de fete
române unite din Blaj

Condiții de primire

În internatul școlii secundare de fete române unite din Blaj (Liceul, Școala Normală, Liceul Comercial și Curs primar) se primesc eleve pe lângă următoarele condițiuni:

Taxa de întreținere este de Lei 14.000+200 Lei taxa pentru folosirea tacâmului, servetelor, ligheanului, etc. care se va plăti în 3 rate: 6000 cu ocazia intrării în internat, 5000 la întoarcerea din vacanța de Crăciun, iar la întoarcere din vacanța Paștilor 3000 Lei. Direcțiunea internatului își rezervă dreptul ca, pe lângă taxa de 14000 Lei, pentru anul 1940-41, dacă se vor urca prețurile de azi ale articolelor, să urce taxa.

În mod excepțional se admite și plata lunară de întreținere, cu singura condiție, ca în decurs de 8 luni să se achite întreaga taxa de întreținere, și anume: luna Septembrie și luna Iunie să se achite deodată la înscriere, deci 4000 Lei. Începând cu luna Octombrie se achite lunar câte 1500 — până la achitarea completă a întregii taxe de întreținere.

2. Elevetele vor aduce cu sine următoarele efecte: 1 saltea (lungă 180 m., lată 0.90 m.), 1 pernă, una plapomă de lână, 1 plapomă de vară, schimb dublu pentru pat, 1 covertură, albă pentru pat, 6 cămeși de zi, 4 cămeși de noapte, 12 batiste, 4 combinezoane, 6 perechi pantaloni, 8 perechi de ciorapi pentru uniformă gris, 2 perechi pantofi negri, 1 perechi galoși, 1 costum de baie, 1 halat larg pentru dormitor, palton de iarnă, 1 pardislu, 1 broboadă de lână, 4 prosoape și un ștergar pentru bucătărie. Intrucât nu va prezenta ștergar de bucătărie, i-se va reține un prosoap la preluarea inventarului. Perii de ghete, 1 casetă complet aranjată pentru toaletă (cu săpun, perie și praf de dinți), 1 cutie cu acc de cusut, de siguranță, ață albă și neagră de cârpit.

Deodată cu rezoluția de primire, până în 31 Aug. c. i-se va trimite fiecărei elevă un număr. Acest număr va fi cusut la loc bine vizibil pe toate lucrurile ce le aduce cu sine respectiva elevă. Pentru obiectele nenumerizate, ori care nu sunt cuprinse în prospect și de obiectele ce le are eleva la stuc, răspunde

personal; Direcțiunea Internatului nu-și asumă nici o răspundere. Fiecare bucată de rufă va fi marcată așa, ca, împăturată fiind, să fie numărul bine vizibil. Nu-i voie să aducă elevele cu sine cărți, romane, reviste, broșuri, decât cele prescrise în programa școlii, nici metode de pian și vioară, afară de cele prescrise de profesor. Aflați astfel de cărți la eleve, se vor confisca, precum și pudra, alifia, parfumurile, etc.

3. *Ținem să amintim că Internatul este provăzut cu instalațiile de încălzire centrală, conductă de apă, baie comună, infirmerie, dormitoare și sale de zi, toate în condiții igienice, și că nu numai conducerea și supravegherea, dar întreg serviciul de internat este împlinit numai de membrele Congregației de Surori.*

4. În internat se poate lua instrucție de pian și vioară, ore de exercițiu, despre ale căror rezultat la finea anului școlar se va da examen în internat.

a) Instrucție de 1/2 oră tot la 2 zile, cu exercițiu zilnic pe o oră, cu taxă de lei 3000 la an.

b) *Cursuri de română, franceză, germană și latină (gramatică, conversație și literatură), precum și orice alt obiect de învățământ — având 4 ore la săptămână, cu Lei 4000.*

5. Spre orientare comunicăm aici câteva puncte din *Regulamentul Internatului*:

Elevele sunt datoare, să observe orarul zilnic, și ordinea internă a Internatului.

Fete logodite nu pot fi eleve ale Internatului.

„Elevelor le este cu desăvârșire interzis să poarte haine cu mâneci scurte, decoltate ori scurte. Toate elevele sunt datoare să-și poarte părul simplu, potrivit unei eleve de școală.

Correspondența elevelor va fi riguros controlată. Ele vor scrie părinților în fiecare săptămână, iar în fiecare lună este obligată prin plic timbrat să-și trimită fișa de conduită lunară dată de Direcțiune. Atât corespondența, copilelor interne, cât și orice act ce privește direcțiunea Internatului (certIFICATE, scrisori, mandate) vor fi adresate: Dra X, Internatul Școlilor secundare de fete Blaj. Corespondența de prisos cu pretene și cunoscute e interzisă. Asemenea e interzisă și se pedepsește cu eliminarea din internat orice corespondență secretă, respective expediată fără știrea superiorității. Pachete nu pot primi elevele, decât conținând îmbrăcăminte sau revizite școlare. Direcțiunea nu răspunde de banii trimiși prin pachete. Alimentele se înpoliază, sau se distribuie colegelor de clasă, fără nici o excepție Internatul dă hrană suficientă, la dorința părinților dă și supra-alimentație, cu o cotă redusă.

Cercetarea elevelor la internat se poate face de două ori pe săptămână, Joi, între orele 14—16, și Duminică, între orele 14—17, însă numai din partea părinților. Elevele nu pot ieși din internat decât cu tata și cu mama lor, sau cu tutorul. Altă persoană nu le poate însoți decât dacă are act scris către Direcțiunea Internatului din partea părinților sau a tutorului. Eleva nu va putea merge în familie în oraș decât însoțită de stăpâna sau stăpânul casei, iar nici de cum nu însoțită de servitoarea casei, sau de vre-o colegă, asemenea și întoarcerea din familie la Institut.

Elevele, nu pot pleca în vacanța de Crăciun și de Paști în familie, decât însoțite de părinți, ori de o persoană imputernicită din partea părinților, prin scrisoare adresată din vreme Direcțiunii Internatului. În cazuri de tot rare vor putea pleca singure, dacă această o cer părinții înscris dela Direcțiune și-și asumă dășii toată răspunderea. Altfel

eleva va fi însoțită în călătorie de o persoană de încredere a Internatului, pe speșele părinților. Elevele pot sosi în Internat noaptea fără anunț special numai de 3 ori pe an: în ajunul zilei de început de școală, după fiecare vacanță. Iar dacă vor sosi în alte nopți atunci sunt obligate să anunțe direcțiunea Internatului telegrafic sau telefonic.

În cursul anului școlar nu se dă voie elevelor să se depărteze de Internat la avize telefonice sau telegrafice.

6. Cererile de primire se vor adresa și trimite Preaveneratului Consistor Arhiepiscopesc din Blaj până cel mai târziu în 25 August. În cerere părinții vor declara că cunosc și că vor observa toate condițiile de mai sus. La cerere se va alătura: Certificat medical și un plic provăzut cu adresa exactă și cu marca postală cuvenită, pentru trimiterea recomandată a rezoluției.

Direcțiunea Internatului școlilor secund. (de fete rom. unite, Blaj)

Liceul comercial de fete român unit — Blaj

Nr. 1571—1940.

Aviz școlar

— 1940—1941 —

1. Primirea în școală — cl. I—VIII — se face în baza unei cereri, timbrată cu 9 Lei fiscal și 1 Leu aviație, care se va adresa Direcțiunii până în 31 August. Cererea de înscriere se face de părinte, tutor sau reprezentanții legali ai elevelor cu arătarea profesiei și a locuinței. Cerere trebuie să prezinte și elevele cari au urmat anul trecut școala la noi, alăturând numai avizul școlar primit la sfârșitul anului.

Elevele cari cer întâia oară înscrierea la Liceul nostru vor alătura la cerere următoarele acte: a) extras de naștere, dela oficiul stării civile; b) extras de botez dela preot; c) certificat de cetățenie; d) certificat de revaccinare; e) copia matricolă din anul precedent (certificat școlar).

2. În clasa I a Liceului comercial, se primesc elevele cari au terminat patru clase primare și cari la 1 Septembrie curent, au vârsta de 10 ani împliniți și cari n'au trecut de 13 ani.

3. În clasa V a de Liceu comercial se primesc elevele cari au terminat clasa IV de Liceu teoretic sau altă școală echivalentă. Înscrierea în această clasă se face în baza unui examen de admitere care constă din următoarele materii: scris limba română și studiul comerțului. Oral: română, franceză, geografie, matematică și studiul comerțului.

Examenul de admitere în clasa V se ține între 6—8 Septembrie. Taxa 200 Lei.

4. Examenul de admitere în clasa I se va ține în 6—8 Septembrie numai în cazul că vor cere înscrierea peste 50 eleve.

Examenul constă din: scris la limba română și matematică, din materiile cl. IV-a primare. La limba română se dă și o probă orală. Taxa examenului 80 Lei.

5. Examenele de corigență se țin în 2—3 Septembrie.

6. Examenele particulare integrale și de diferență se țin din 1—3 Septembrie.

7. Examenul de bacalaureat în 20 Septembrie.

Pentru toate examenele, elevele se anunță în scris, cu cerere timbrată în regulă, până în 31 August.

Taxe școlare: Înscrierea 300 Lei, taxa de construcție 200 Lei, frecvența 2420 Lei, gospodărie (material de gătit) 80 Lei, excursie 100 Lei. Total 3100 Lei.

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

Pe lângă taxele școlare sus menționate, fiecare elevă este obligată să plătească 50 Lei pentru spital-școală, 50 Lei pentru străjerie și 100 Lei cabana dela Bazna.

Taxele de înscriere, de construcție, jumătate din taxele de frecvență, spital-școală, străjerie, gospodărie și cabana deci 2090 Lei se plătesc la înscriere.

Scutiri de didactru se dau după trimestru I (în Februarie) și pot beneficia numai elevele cu media generală 7 50 și purtarea morală foarte bună. Rata II-a din didactru se plătește cel mai târziu până la 1 Februarie 1941. Repetentele plătesc 500 Lei taxă de repetență.

9. Elevele minoritare de confesiune reformată, interană și mozaică plătesc dublul taxei de frecvență.

10. Restanțele din anul școlar precedent se plătesc înainte de înscriere. Înscrierea se face numai după achitarea întregii a restanțelor.

11. Toate elevele sunt obligate să aibă uniformă străjerească cu numărul de ordine al școlii la braț; fularul va fi de culoare gri închisă. — Uniforma de toate zilele va fi șorțul confecționat din pânză bleumarin, după modelul șorțului de tabără și școală, publicat în *Buletinul Străzii Țării* Nr. 3—4 1938/39. *Buletinul* se află la toate *Stolurile străjerești*. Fiecare elevă e obligată să aibă două șorțuri de școală. Pardesille și paltoanele de iarnă vor fi de asemenea după modelul străjeresc; culoarea exclusiv: bleumarin.

11. Pentru primirea în internat se face cerere spețială, care se va adresa Preaveneratului Consistor Arhiepiscopesc din Blaj.

13. Primirea în internat este condiționată de primirea în școală. Amănuntele se găsesc în prospectele internatului.

Părinții sau tutorii elevelor nu pot angaja cvartire în oraș fără aprobarea Direcțiunii.

Blaj, la 27 Iulie 1940.

DIRECȚIUNEA

Mitropolia română unită Blaj

Nr. 1770—1940.

CONCURS

Se aduce la cunoștința persoanelor interesate că sunt vacante 2 posturi la școala de aplicație și pot să fie ocupate dela 1 Septembrie a. c. de învățătoare cu titlul definitiv, 5 ani de funcționare efectivă în învățământ și selecționate prin concurs.

Condițiile de admitere la concurs sunt:

a) bune notări la inspecții
b) nota 8 la examenul de capacitate și la definitivat.

c) religie română unită

Probele concursului:

a) probă scrisă din pedagogie
b) probă orală (materile de învățământ ale școlii primare
c) lecție practică

Cererile pentru concurs, însoțite de acte justificative (diploma, definitivatul, copii de pe procesele verbale, extras de naștere și de botez etc.) se vor înainta cel mai târziu până la 31 August a. c. Consistoriului Arhiepiscopesc din Blaj. Data concursului se va anunța la timp.

Blaj, 2 August 1940.

ss. Alexandru Nicolescu
Arhiepiscop și Mitropolit

Rar ne căim, vorbind puțin; foarte des, vorbind prea mult.